

Kadın-Erkek İlişkisinde Şiddetin Temelleri

İnsanlığın başlangıcından beri; kadın ve erkek arasındaki cinsel çekim, karşılıklı istek ve ihtiyaçlar, fiziksel farklılıklar ve duygusal zıtlıklardan oluşan renkli atmosfer nedeniyle, sürekli bir dalgalanma söz konusudur. Kadının varlığı, erkek için karşı konulamaz bir cazibe alanı; erkeğin sağladığı imkan ve avantajlar ise kadın için kolayca vazgeçilemez istek ve ihtiyaçlar karmasıdır.

Erkeğin doğası gereği her zaman mücadeleye hazır olması, biriken enerjisini düzenli aralıklarla harcama eğilimi, görev ve sorumluluklarının yüklediği stres sonucu öfke nöbetlerine kapılma kolaylığı, vatani ve ailesi gibi sevdiklerini korumak uğruna, gözünü kırpmadan canını feda edebilecek kadar yüksek bağlılığı ve cesareti de bir gerçektir.

Şiddet olayını, sadece kadın-erkek cinsleri arasında değerlendirmek eksik ve yanıltıcı olur. Bütün insanların kendi çapında hemcinslerine ve karşı cinse, hatta hayvan ve bitki gibi diğer canlılara şiddet uygulama potansiyeli vardır. İnsan grupları arasında, kendi akranlarına ve diğerlerine şiddet uygulama sıklığı ve yaygınlığı en yüksek görülen kısmı, yetişkin erkeklerdir. Yetişkin erkeklerin; diğer yetişkinlere, kadınlara, yaşlılara, çocuklara, engellilere, hayvanlara ve bitkilere şiddet uygulama yoğunluğu genel anlamda hepsinden daha fazla olmaktadır.

Fiziksel güç dengesizliği:

Yetişkin erkekler dışındakilerin de kendi aralarında veya diğerlerine karşı şiddet olaylarının faili olabildiğini görüyoruz. Mesela, küçük çocuklara yönelik şiddet ve cinayet eylemlerini en çok kadınların yaptığını, adli kayıtlar gösteriyor. Buradan da anlaşılacağı üzere, şiddetin ortaya çıkmasında temel şartlardan birisi muhatabına karşı fiziksel üstünlük ve baş edebilme kolaylığıdır. Yetişkin erkeklerin, genel anlamda her kesime karşı güçlü ve baskın olabilme imkanı vardır. Kadınların, kolayca başa çıkabilecekleri çocuklara karşı doğrudan fiziksel güç kullanabildiğini, fiziksel açıdan zorlanacağı yetişkinlere karşı ise, daha planlı ve sinsi yöntemlere başvurarak şiddet eylemini gerçekleştirdiğini yaşamış olaylardan biliyoruz.

Biraz tebessüm için burada bir fıkra paylaşalım: Adamın birisi, gün geçtikçe ağırlaşan bir hastalığa yakalanarak yatağa düşmüş. Karısı da her gün hizmetini güzelce ederek ihtiyaçlarını gideriyor ve bakımını yapıyormuş. Karısının bu vefakar ve cefakar tavrından çok etkilenen adam dayanamayarak - Hayatım, beni bu en zor ve hasta günlerimde bile yalnız bırakmadın ve özenle bakmaya devam ettin. Bu yüzden çok mutluyum fakat, sana karşı da büyük bir mahcubiyet içindeyim. Artık sayılı nefesim kaldı, yarına çıkar mıyım bilmem ama sana bir itirafta bulunmak istiyorum. Nefsime uydum ve senin gibi mübarek bir kadını aldattım. Çok pişmanım, demiş. Karısı da, -Biliyorum! Zaten ben de seni 0 yüzden zehirledim, demiş.

Kadının doğal zayıflığı ve acizliği, erkeğin fiziksel güçlülüğü ve maddi imkanlara sahip olması, tarih boyunca toplumlarda farklı boyutlarda yaşanan sonuçlar doğurmuştur. Savaşlarda ve çatışmalarda can veren erkeklerin dışında, en çok saldırıya maruz kalan ve ganimet muamelesi görerek paylaşılan insanlardır kadınlar. Eski ve ortaçağ Avrupa'sında insan olup olmadığı tartışılan, işkenceli ölümlere maruz bırakılan, 1800'lü yılların sonuna kadar pazar yerinde boynundaki ipele mal gibi satılabilirdi kadınlar. Cahiliye dönemi Arap toplumunda kız doğduğu için utarılan, terk edilen veya diri diri toprağa gömülen değersiz insanlardı kadınlar.

Erkeklerin bencilliği:

Kadın-erkek ilişkilerindeki sorunlar; her topluma, zamana, dine ve kültüre göre değişen içerik ve derinlikler gösterir. Yazıyı uzatmamak adına, doğrudan ülke insanımıza ve dinimize yönelik tespitlerime gelmek istiyorum.

Evet, İslam'ın gelişi ile birlikte, insanlığa dair bütün değerler en mükemmel tanımına kavuşmuş ve bir sistem düzeni içinde taşlar yerine konmuştur. Kadın ve erkeğin birbirlerine karşı hak ve sorumlulukları çizilmiş, aile düzeni içinde yönetim yapısı kurulmuş, kadına ve erkeğe yaratılış özelliklerine uygun roller verilmiştir. CEDAW Sözleşmesi ile resmileşen Toplumsal Cinsiyet Eşitliği (TCE) akımının en büyük hedeflerinden birisi de bu rol dağılımını yok etmektir.

Müslüman erkekler, "kavvam" sıfatıyla kendilerine verilen aile yönetim yetkilerinin sınırlarını zaman içinde aşarak, emanetçisi oldukları kadınlara karşı, adeta mazlum köle- zalim efendi çizgisine giden sapmalar da gösterebilmiştir.

Nikah akdi ile, bedenini ve hizmetlerini kocasına gönüllü olarak adayan kadınların bazıları, zalim ve egoist adamların elinde çile çeker olmuştur. Hanımlarından, adeta bir peygamber zevcesi sadakati ve hizmeti bekleyen, bütün nimetlerinden sınırsız yararlanmayı doğal hakkı gören bazı erkekler; nedense kendileri de Hz. Muhammed a.s. gibi sevgili ve şefkatli olmayı, hanımlarının ihtiyaçlarını karşılamayı, İslam'ın meşru gördüğü haklarını kullandırmayı unutmışlardır!

Erkeklerin bencilliğini besleyen ve cehaletini körükleyen temel unsurlar: Yetersiz niteliklerde olduğu için eğitim ve terbiyeleri faydasız kalan ebeveynler, yakın aile ve akraba çevresindeki sorunlar ve kötü örnekler, dini ve kültürel değerleri aktarmaktan uzak ateist ve materyalist felsefeli Milli Eğitim müfredatı, güzel ahlakla işlenmiş eğitimleri vermekte yetersiz kalan öğretmenler, tüket-şehvet-şiddet sarmalında dolaşan yıkıcı ve bozguncu TV-Dizi, Sinema yapımları ve internet yayınları, caydırma ve ıslah etme özelliğini çoktan kaybetmiş, kendisine güven kalmamış çarpık adalet sistemidir.

Kul ve insan olarak haddini aşan, yönetimi altındaki kadın ve çocuklara zulmeden, dinde ve esas kültürde olmayan hak ve yasaklamaları kendisine mubah gören, egoist ve hastalıklı ruhsal sorunlarını aile çevresine yansıtan bazı erkekler yüzünden, toplumun huzuru kaçtığı gibi, bugünlerde herkesin şikayetçi olduğu feminist örgütlerin kullanıp genele mal ederek istismar ettikleri kötü vaka örneklerini çıkarmıştır.

Aile düzenini bozan, dini ve kültürel değerlerimize aykırı feminist yasaların çıkarılmasına sebep olanlar da, sayıları çok fazla olmasa da bu kendini bilmez zalim ve cahil erkekler grubudur. Kamu yönetimi ve feminist odaklar, bu zalimlerin yetiştirdiği kaynakları kurutmak, eğitim ve aile ortamını güçlendirerek iyileştirmek, sorunlu bireyleri zamanında tespit ederek evlilik öncesinde tedbir almak yerine, toptan bütün erkekleri baştan zalim ve suçlu gören çarpık ve hukuksuz bir anlayışla kanunlar çıkarıp, gittikçe artan aile facialarına neden olmuştur. Türk Ceza Kanunu ve 6284 sayılı yasa maddeleri, iftiracı kötü niyetli kadınların elinde birer silaha dönüşmüş, binlerce masum insanın hayatı sönmüştür.

Toplumun yapısında ve kadınların statüsünde yaşanan değişimler:

Türkiye’de yaşayan nüfusun il ve ilçe merkezlerinde yığılma oranı, 2021 verilerine göre %93,2’ye fırlamış! Kırsal alanlarda yaşayan yalnızca %6,8’lik bir kısım kalmış. Bu değişim her şeyi olduğu gibi, aile ve kadın-erkek ilişkilerini de kökünden sarsıyor. Çünkü kırsal alanda yaşanan hayat şartları ve kadın-erkek görevleri, şehirlerde sürdürülemez hale geliyor.

Anadolu ve Trakya kırsalında yaşayan kadınlara sadece ev hanımı demek büyük bir hata ve haksızlık olurdu. Çünkü, her kadının evindeki standart iş ve görevleri dışında devam eden tarla, bahçe, bağ ve hayvancılık işleri de oluyordu. Kadınlar, ailenin mal ve mülklerini işlemede erkekleri ile omuz omuza çalışıyor ve gün boyu meşgul kalıyordu. Bu meşgaleler sırasında kadınların da üretme, kendini gerekli ve değerli hissetme, akranlarıyla sosyalleşme, kocalarıyla birlikte mücadele ederek huzur ve mutluluk duyma gibi kazanımları oluyordu. Kırsal şartlarda da yaşanabilen eziyetler olmakla birlikte, genel manzara bu şekildeydi.

Şehirlere gelen nüfusun çalıştığı alanlar sanayi ve hizmet sektöründe merkezîleşti. Kentsel alanda öncelikle erkeklerin çalışması ve düzenli gelir sağlayarak aile geçimini üstlenmesi yaşandı. Kent ortamında çocukların cinsiyet farkı gözetilmeksizin eğitim imkanlarına daha kolay ulaşması nedeniyle, kız çocuklarında okullaşma oranı yükseldi. Eğitim odaklı mesleklerde kadın erkek oranları değişmeye başladı.

Kırsal bölgelerde kendi içinde dönebilen mütevazı aile bütçeleri ve doğal yaşam kaynakları vardı. Kentsel alanda bütün ihtiyaçlar maddi bedelle alınan ticari metalara dönüştüğü için, zamanla sadece erkeklerin çalışarak aile geçimini karşılaması sağlanamaz oldu. Zaten bağ, bahçe, hayvancılık gibi çalışmaları kaybolan ve adeta dört duvar arasına sıkışmış gibi hisseden kadınların da gönüllü olmasıyla, çalışmaya başlayan kadın nüfusunda büyük artışlar meydana geldi. Kadınların lehine seyreden eğitim imkanları ve işveren tercihleri yüzünden erkeklerle yaşanan haksız rekabetin sonucunda sanayinin daha düşük ücretle çalışabilen çok sayıda kadın ve erkek işçi havuzu oluştu. Arz talep dengesinin işçiler aleyhine bozulmasıyla asgari ücrete razı ve çaresiz işçi kaynağını sonuna kadar sömürebilen işletmelerde kar maksimizasyonuna katkı sağlandı.

Şehir hayatında erkeklerle aynı şartlarda okuyan ve çalışan kadınların sayısı arttıkça evlilikle ilgili beklentileri ve aile idaresinde esneklik payları değişti. Erkeğine tabi olmak daha zor geldi. Çünkü kadınlar da erkek gibi çalışıp aile geçimine ortak olmaya başladılar. Ekonomik özgürlük duygusu, kocalarıyla aralarındaki iletişimde rekabet ve isyan duygularını yüceltti. Ekonomik şartlar nedeniyle tek başına aile geçimini sağlamaktan aciz bırakılan erkeklerin saygınlıkları ve otoriteleri sarsıldı.

Şehirli kadınların şiddet algısı ve idaresi değişti. Modern eğitim imkanları artmasına rağmen gerileyen din ve ahlak yaşantısının da etkisiyle, dini sınırlar içinde hanımlık görevini sürdürmek ve kocalarına tabi olmak zor gelmeye başladı. Haklı veya haksız nedenlerle başlayan tartışmaların şiddet olaylarıyla sonuçlanma olasılığı yükseldi. Kanun ve kolluk kuvvetlerinin gerekli-gereksiz her anlaşmazlığa dahil edilmesiyle aile birliğini bozan, geriye dönüşü olmadığı gibi şiddeti arttıran süreçler yaşandı.

Aile birliğine zararlı ve yıkıcı geleneklerin doğması:

Evlilik ve aile kurmaya yönelik kararın alınmasından itibaren, daha ilk teklif aşamasında başlayan aşırı maddiyatçı, gösterişçi ve zorlayıcı kapitalist gelenekler yüzünden şiddetin temelleri farkında olmadan atılmaktadır. Evlilik teklif ederken armağan edilen yüzükle başlayan ve her aşamasında yüksek maliyetli kalıplar içinde uyulmasına zorlanan harcamaların erkeklere olan maliyeti 150-200 bin TL civarından başlayıp yukarılara doğru anormal rakamlara çıkabilmektedir.

En mütevazı ailelerde bile dünür-çevre baskısıyla girilen borçlar yeni evli çiftlerin kabusuna dönüşmektedir. Evlenirken bu kadar aşırı harcama yapmak zorunda kalan erkeklerin, kadınlara olan bakışı değişmekte, kadınları bir emanet yerine satın alınan bir mal gibi görme, neden oldukları masraf ve borçlar yüzünden gizli öfke beslenmektedir.

Bu kadar masraf ve borç yükü altında huzurlu bir aile hayatı kurmak çok zor olduğundan, her tartışma kavga ve şiddet olaylarına gebe gelmektedir.

Aşırı maddiyatçı gelenekler ve zorlayıcı şartlar yüzünden evlilik tarihleri mümkün merteye ötelenmekte, normal aile yaşantısı yerine gayri meşru nikahsız birliktelikler daha çok tercih edilmeye başlanmaktadır. Evlilik yaş ortalamasının yükselmesi ve evlenme oranlarının düşmesinde önemli bir neden de bu maddi aşırılıklardır.

Aile düşmanı sözleşme ve yasaların hayatı kuşatması:

Kadın ve erkek ilişkilerini etkileyen yasa ve sözleşmelerin hemen hepsinde bulunan ortak özellikler şunlardır:

- Kadının ve erkeğin toplumsal rollerini belirleyen bütün dini ve kültürel değerleri düşman ve kaldırılması gerekli kötülüklerden saymak.

- Ailenin ve toplumun yönetiminde doğal lider olan erkeklerin bütün manevra alanlarını ve yetkilerini ellerinden alarak fiilen etkisiz elemanlara dönüştürmek. Bütün erkekleri doğuştan sapık ve potansiyel katil gibi görerek baştan suçlu ilan eden dengesiz ve haksız bir hukuk düzeni kurmak. Erkeklerle yasaların öngördüğü en ağır tedbir ve hapis cezalarını en kısa zamanda uygulamak. Buna karşın, ezilen ve hor görülen kadınlara insan üstü ilahi bir değer vererek tabulaşan kutsal varlıklara dönüştürmek. Erkekleri cezalandırmak için delil aranmaksızın kadın beyanını yeterli görmek. Kadınlar cinayet bile işlese, bir yolunu bularak makul ve mecbur gösterip en kısa sürede beraatlarını veya tahliyelerini sağlamak.

Türkiye’de en hafif dereceli tartışma veya anlaşmazlık nedeniyle de olsa yolu adliye koridorlarına düşen erkeklerin neredeyse tamamı, yukarıda açıklanan gerçeklerle yüzleşmek zorundadır!

Diğer erkeklerse henüz hangi denizde ve şartlarda yaşadığını bilmeyen saf balıklar gibidir. Feminist adaletin telli ve dikenli kollarıyla henüz müşerref olmamaları, sorunsuz yaşayan erkeklerin güvende olduklarını göstermez. Bu durum tıpkı her sağlıklı kişinin bir engelli adayı olması gibi belirsiz ve kesinleşebilecek bir ihtimaldir sadece! O yüzden diyoruz ki Türkiye’deki erkeklerin hiç birisinin maddi ve manevi varlığı, onuru ve şerefi güvenlik garantisinde değildir. Bir suçlamaya, bir iftiraya bağlı ince iplikte tutulmuştur.

Tek taraflı çocuk velayeti, bir türlü bitmeyen boşanma davaları, TCK ve 6284 yasasına dayanarak yapılan iftira beyanları, yıllarca süren tedbir nafakaları bitince de ölene kadar ucu bucaksız bağlanan süresiz ve düzenli artan nafaka mahkumiyetleri, masrafları üstlenen taraf erkekler olduğu halde, kadınlarda haksız zenginleşmeye yol açan mal paylaşımı, takıların tek taraflı paylaşımı ve ağır tazminat

yüklerinin erkeklere bırakılması, çocuklarıyla yeterli vakit geçirmesine isin verilmediği gibi, EYS (Ebeveyni Yabancılaştırma Sendromu) ile kendilerine karşı kıskırıtılmasının çöküntüsünü yaşayan erkekler, adeta şiddete başvurmaları için özel olarak dürtülmekte ve tahrik edilmektedir.

Haksız ve dengesiz kararlarla, kendisini aldatarak rezil rüsva eden eski hanımlarına nafaka ödemeye mahkum edilen, işsiz veya engelli olsa da bu mahkûmiyeti kaldırılmayan, yeni bir yuva kurduğunda karısının ve çocuklarının rızkını artık dini ve resmi bir bağı kalmadığı el olmuş eski karısına vermek zorunda bırakılan erkeğin yaşadığı her gün bir cinnet olayıyla kararma tehlikesindedir.

TMK 364.maddesinde var olan aile yardımı nafakasını işletmeyen adli ve idari makamların, boşandıktan sonra fakirliğe düştüğü söylenen kadınların bakım yükümlülüğünü sadece eski kocalarına yıkmaları resmen sosyal devlet görevinin ve sorumluluğunun savsaklanmasıdır. Kişiler devletten güçlü değildir. Her insanın bir ailesi vardır veya olması beklenir. Dara düşen insanların geçiminde sorumluluk önceliği kanunda olduğu gibi aile üyelerinde, ailesi olmadığında veya yetersiz kaldığında ise devlet üzerindedir. Bu haksız ve dengesiz yaklaşımlar da birer şiddet nedenine dönüşmektedir.

Erkeklerin hanımlarıyla iletişimi ve sevişmeyi bilmeyişi:

Yüce Allah, kadını ve erkeği yaratırken cinsel lezzetler ve ihtiyaçlar konusunda haşa eksik veya gereksiz bir şey bırakmamıştır. Erkeklerin şehvet duygusu yoğun ve baskın ihtiyaç olmakla beraber, kadınların da çok güçlü ve derin cinsel lezzet yaşama donanımları ve kabiliyetleri vardır. Aralarındaki en önemli fark cinsel dürtülerini yönetebilme becerisidir. Erkeklerin talepkârlığı, kadınların kontrol yetenekleri yanlış anlaşılabilir, cinselliğin tek taraflı bir alış-veriş gibi algılanmasına ve yaşanmasına neden olmaktadır.

Cinsellik de tıpkı iletişim gibi en alt seviyeden başlayıp gelişebilen ve öğrenilebilen bir süreçtir. Evlilik içinde cinselliği öğretme ve geliştirme konusunda esas görev erkeğindir. Erkeklerin, kadınlarını tanımaları, mutlu oldukları cinsel davranışları öğrenerek bu yönde saygılı ve özverili davranmaları, kadınların da en az kendileri kadar mutlu olabilecekleri nitelikli, kaliteli ve sağlıklı beraberlikleri yaşatmaları gerekir.

Eğer bir evlilikte cinsellik kadınlar için, sadece erkek istediğinde mecburen katlanılan zorunlu bir görev ve bazen de eziyete dönüşmüş ise, erkek sevişmeyi bilmiyor ve bilmediği için karısına sevdirmeyi de beceremiyor demektir! Savsaklanan ve sırf kocanın hatırı için idareten yapılan sevişmelerden sonra kadınların duygu ve düşüncelerinin olumlu yönde gelişmesi mümkün değildir. Mutlu olmayan kadınların idare esnekliği ile birlikte mutlu etme çabası da azalır. Halbuki kadın ve erkeğin normal hayatta karşılayamadığı tek meşru ihtiyacı cinselliktir. Cinselliğin hayal kırıklığına dönüştüğü evliliklerin uzun sürmesi beklenemez.

Müslüman erkekler açısından, kendilerine yeterince itaat ve iyilik göstermeyen kadınlarına, Nisa Suresi 34. ayetinde belirtilen uyarı cezası olarak, yataklarını ayırmalarının etkili olabilmesi için önce cinselliğin kadınlar açısından da vazgeçilemez bir güzellik olduğunun hissettirilmesi gerekir! Karısına cinselliği sevdiremeyen ve kendisini arzulatmayı beceremeyen bir erkek isterse bir ay ayrı yatsın çokta etkilemez ki! Hatta içinden oh be kurtuldum gereksiz yere eziyetinden bile denebilir!

Kaliteli ve tutkulu bir cinsel hayatın yolu, karı-koca arasında kaliteli iletişimden geçer! Birbirini anlamayan, yeterince tanımayan, sevildiğini hissetmeyen ve hissettiremeyen insanlar mutlaka sevişebilir mi?

Kadınların en önemli cinsel organı beynidir! Erkekler önce kadın beynini mutlu etmeyi başarabilmelidir. Sevişmeyi mekanik ve acele geçirtilen bir eylem gibi gören erkekler, koca bir gölün kıyısında susuzluktan bayılan bahtsız ve beceriksiz insanlar gibi hissedebilecekleri güzelliklerden bihaber

yaşarlar. Her erkeğin hanımını iyi tanınması, konuşması ve konuşurması, cinsel mutluluk için cesaret vererek taleplerini iletebilmesini sağlaması ve mümkün merteye bunları karşılaması gerekir. Cinsellik iki kişilik bir takım oyunudur. Başarı ve yüksek performans için iki tarafında gönüllü katılımı şarttır.

İletişim kurmada zorlanan, sevişmeyi bilmeyen veya pornografiyi kendisine örnek alarak davranan erkekler, cinsel gerilimden kendilerini ve hanımlarını koruyamadıkları için, sürekli sıkıntılı ve mutsuz bir ruh hali içinde, şiddet olaylarına hazır durumda gezerler. Sağlıklı bir cinsel hayatı olan kadın ve erkeklerin durumunu, birlikte çalıştıkları iş arkadaşları bile anlayıp tahmin edebilirler!

Sonuç

Kadın ve erkek özelinde yaşanan şiddet olaylarının bazı önemli nedenlerini yukarıda izah etmeye çalıştım. Elbette eksik kalan veya daha ayrıntılı işlenmesi gereken kısımlar da vardır. Genel olarak şiddetin hayatımızdaki yerinin azalabilmesi için; sağlıklı ve mutlu aile yuvalarında yetişmiş nesillere, dini ve kültürel değerleri aktarabilen sözde değil, özde Milli Eğitim sistemine ve uygulayıcılarına, cinsiyetçi bölücülüğe neden olmayan ve insanlardaki adalet duygusunu yıpratmayan sağlam bir adalet sistemine, evlilik öncesinde yeterli bilgi ve beceriyle donanmış gençlerin evlenmesine izin verilmesine, evlilik sonrasında yaşanabilecek sorunlar için çok yönlü danışmanlık ve destekleme hizmetlerinin sunulmasına, ekonomik şartların insani ihtiyaçları karşılayabilecek şekilde düzeltilmesine ve kaynakların adilce paylaşımına ihtiyaç vardır.

Hayırlı ve faydalı olması temennilerimle dikkatinize sunarım.

İstanbul Sözleşmesi Ateşe Çağırıyor!

GİRİŞ

İstanbul Sözleşmesi ve ilgili mevzuatın neden olduğu yıkım hakkında, kimisi yıllardır feryat figan ile yangın ihbarı verir gibi zararlarını anlatırken, kimileri de söylenen şeylerin gerçekte hiçbir ilgisinin olmadığını, sadece yanlış uygulamalar ve abartılı hassasiyetten kaynaklandığını savunuyorlar. Aleyhte konuşanlar yakın zamana kadar marjinal, fitneci, hain, asıl amacı farklı olan, bir beklentisi veya çıkarı karşılanmadığı için muhalefet yapan kötü niyetli azınlık olarak yaftalanıyordu. Mahalleye dadanan kuduz köpeğin, gittikçe daha fazla insana saldırmaya ve can yakmasıyla dikkatlerden saklanamaz hale gelmesi gibi, mağdur vatandaşların sayısı arttıkça İstanbul Sözleşmesinin ne menem bir illet olduğu ortaya çıkmaya, daha fazla insan konuşmaya başladı. Devletin başındakiler de bu feryatlara kayıtsız kalamaz oldu.

İktidar mensuplarından İstanbul Sözleşmesi hakkında açıktan eleştiriler gelmeye başlayınca feminist ve LGBT odaklarından sistematik savunma ve saldırı yayınları çıkmaya, içerideki adam gibi görülen KADEM üzerinden kulisler yapılmaya başlandı. Bir araya gelmeleri imkansız görülen basın yayın organları, STK ve siyasi partiler İstanbul Sözleşmesini savunmak için gönül birliğinde buluştu, telefon tellerine dizilen kuşlar gibi sıkı bir saf kurdu! Anlaşılan Sevgili Peygamberimizin, "**Kişi dostunun dini üzeredir. Öyleyse her biriniz, kiminle dostluk kuracağına dikkat etsin.**" (Ebu Davud, Edeb, 19, Tirmizi, Zühd, 45) şeklindeki uyarısı bazı insanlar ve STK'lar için pek de önemli gelmiyor!

İstanbul Sözleşmesi ve bağlı mevzuatının zararlarına halen inanmayanların, veya inanmak istemeyenlerin görebilmesi için, önemli sorunları maddeli delilleriyle birlikte sıralıyorum. Yüce Rabbim'den kendisinin razı olacağı ilmimi arttırarak paylaşımlarımı kolaylaştırmasını, okuyanların mü'min ferasetlerini genişleterek hakikati kavramalarını sağlamasını niyaz ederek başlıyorum:

ÖNEMLİ KAVRAMLAR ve TANIMLAR

AVRUPA KONSEYİ: Avrupa bölgesinde sosyal konuların korunması ve geliştirilmesi için 1949'da kurulmuştur. Üye ülkeler tarafından tanınan yetkilerini sözleşmeler veya yan kuruluşları ile kullanır. Mesela Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de Avrupa Konseyi'ne bağlı bir kurumdur. Vatikan, Beyaz Rusya ve Kazakistan dışındaki Avrupa ülkelerinin tamamı üyesidir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve benzeri çok sayıda sözleşme ve protokolü yayınlamış, imzalayan ülkeler üzerinde inceleme ve değerlendirme yetkilerini kullanmaya devam etmiştir. İstanbul Sözleşmesi ve Lanzarote Sözleşmeleri de birer Avrupa Konseyi Sözleşmesidir.

CEDAW: "*Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi*" dir. 1981'de yürürlüğe girdi. Türkiye tarafından 1985 yılında imzalandı. 1986 yılından itibaren geçerli sayıldı. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ifadesi ilk defa burada kullanıldı. Türkiye'deki en büyük ve yıkıcı etkisi 1988 yılında "Süresiz" Nafakanın çıkarılmasına zemin sağlamaktır. Kadınlara pozitif ayrımcılık adı altında cinsiyetçi bölücülüğün yasal dayanağı olmuştur.

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ: Avrupa Konseyi tarafından 2008 yılı Aralık ayında üye devletlerin hükümet temsilcilerinden oluşan "*Kadına Yönelik Şiddet ve Hane İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadele Edilmesi İçin Geçici İhtisas Komitesi (CAHVIO)*", kuruldu. CAHVIO dokuz kez toplandıktan sonra 2010 yılı Aralık ayında bir taslak sözleşme metni hazırladı. Bu taslak Bakanlar Komitesi tarafından kabul edildi ve 11 Mayıs 2011'de İstanbul'da imzaya açıldı. Türkiye bu sözleşmeyi imzaya açıldığı gün ilk imzayı koydu ve 9 ay sonra 14 Mart 2012'de onaylayarak fiilen uygulamaya aldı. İlk etkisi 6284 sayılı kanunun 8 Mart 2012'de çıkarılmasıdır. 6284'ün İstanbul Sözleşmesine dayandığı ilk maddesinde açıkça yazılıdır. Bu sözleşmenin TBMM tarafından onaylanarak yürürlüğe girmesi 1 Ağustos 2014 tarihindedir. Halbuki Anayasamızın 90. Maddesinde "*Milletlerarası bir anlaşmaya dayanan uygulama anlaşmaları ile kanunun verdiği yetkiye dayanılarak yapılan ekonomik, ticari, teknik veya idari anlaşmaların Türkiye*

Büyük Millet Meclisince uygun bulunması zorunluğuy yoktur; ancak, bu fıkraya göre yapılan ekonomik, ticari veya özel kişilerin haklarını ilgilendiren andlaşmalar, yayımlanmadan yürürlüğe konulamaz.” hükmü vardır. İnsanların özel ve aile hayatına doğrudan müdahale eden 6284 sayılı yasanın, İstanbul Sözleşmesi henüz TBMM tarafından onaylanmadan 2 yıl önce Sözleşmeye dayalı olarak çıkarılması da önemli bir yasal sorun olabilir!

GREVIO: İstanbul Sözleşmesine dayalı olarak kurulan bir uzmanlar kuruludur. Tıpkı işgal heyetleri gibi, sözleşmeye imza atan ülkelerde her türlü araştırma ve inceleme yapmaya, toplumsal bilgileri toplamaya, hesap sormaya tam yetkili bir heyettir. Ülkelerin sözleşmeye göre davranıp davranmadığını inceler ve Avrupa Konseyine raporlar hazırlar. GREVIO yetmezmiş gibi yerli işbirlikçi STK ve benzeri gruplar da “Gölge GREVIO Raporu” hazırlayarak ihbar ve ifsad görevlerini ifa ediyorlar.

SEX (Cinsiyet): Doğumla gelen fiziksel biyolojik cinsiyet sınıflandırması için kullanılır. İnsanlar kadın veya erkek olarak doğarlar. Çok nadir durumlarda genetik bir hastalık sonucu çift cinsiyet organına sahip doğumlar da görülmektedir. Bu durumda baskın olan cinsiyete göre tedavi yoluna gidilir.

GENDER (Toplumsal Cinsiyet): Doğumdan gelen biyolojik cinsiyet sınıfına bağlı kalmaksızın tercih edilen toplumsal cinsiyeti tanımlar. Biyolojik cinsiyete uyumlu veya uyumsuz tercihler sonucunda cinsel yönelimde varılan noktayı gösterir.

FEMİNİZM: Kadın ve erkek arasında her alanda mutlak eşitliği savunan, kadın ve erkeğin rollerini tanımlayan bütün dini, kültürel ve toplumsal değerlere karşı çıkan, ateist (Allah’ın varlığını inkar eden) çizgide bir ideolojik akımdır. Annelik, ev hanımlığı, eşe itaat, belirli meslekler için kadınlara özel koruma gibi yaklaşımların hepsine karşıdır. Feminist olmanın ilk adımı Allah’ı ve kurallarını inkar etmektir. Bu yüzden her hangi bir Müslümanın feminist sıfatını alabilmesi mümkün değildir. Aldığında veya söylediğinde yan feministliği veya Müslümanlığı açık bir yalan ve aldatma olur.

LGBTQ+:

L : (Lezbiyen, kadın kadına ilişki)

G : (Gay, erkek erkeğe ilişki)

B : (Biseksüel, kadın ve erkekle aynı anda ilişki)

T : (Trans, karşı cins rolüne girerek veya ameliyatla cinsiyet değiştirerek ilişki)

Q : (Questioning veya Queer: Cinselliğini sorgulayan veya diğer cinsel eğilimlerden birine sahip olanlar. Pedofili (çocuklarla), Ensest (aile içi), Zoofili (hayvanlarla), vs.)

+ : Henüz keşfedilmemiş ve tanımlanmamış her türlü cinsel zevk modelleri

CİNSEL YÖNELİM: Yaratılıştan gelen biyolojik cinsiyetini ve bu cinsiyete özel kuralları kabul etmeyen, heteroseksüel (normal kadın-erkek) yaşamak istemeyen, homoseksüellik (aynı cinsle cinsellik, kadın kadına veya erkek erkeğe) başta olmak üzere, LGBTQ+ yelpazesindeki her şeyin yapılabildiği durumdur.

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ: Biyolojik cinsiyetlere göre toplumlarda hüküm süren din, gelenek, örf ve adet gibi kültürel kaynaklardan çıkan davranış ve eğitim kalıplarının reddedilmesidir. Kızların anneliğe doğru eğitilmesi, erkeklerin babalığa doğru giden kalıplarla yetiştirilmesi, kızlara veya erkeklere özel oyun ve oyuncakların kabul edilmemesidir. Toplumsal cinsiyet eşitliği fizyolojik cinsiyet kalıplarına karşı çıkılması demek olduğundan başta din olmak üzere her türlü kuralların ve namus gibi kaygıların istenmediği, yok sayıldığı bir yaklaşımdır.

İSTANBUL SÖZLEŞMESİNİN İSLAMA ve KÜLTÜRÜMÜZE AYKIRI

MADDELERİ

İstanbul Sözleşmesi Türkiye veya diğer Müslüman ülkeler tarafından hazırlanmayan, İslam ve Hristiyanlık gibi dinlerin kadın ve erkek yaklaşımlarını reddeden, feminist düşünceye dayanan ve Fransa'nın merkezinde yer aldığı laik ve ateist bir duruşun üzerine bina edilmiştir. Bu sözleşmeyi İslam dini ve toplumumuz ile bağdaştırmak domuz derisinden seccade yapmak kadar zorlama ve gerçeklere aykırı bir tavidir. Kulağa doğru ve hoş gelen bazı cümlelerin arasına ustaca yerleştirilen ifadeler, büyük bir tehlike ve sosyal afet kaynağı olmuştur. Mümkün olduğu kadar sade tutarak, önemli maddeleri sıralamaya çalışacağım:

1. İstanbul Sözleşmesi, Birleşmiş Milletler CEDAW Sözleşmesinin Devamıdır

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği (din ve geleneklerden kaynaklanan kadın-erkek rollerinin inkarı) kullanımı ilk defa CEDAW ve ek protokollerinde başlamıştır. Aile Reislüğünün lağvedilmesi, süresiz nafaka gibi sorunların kaynağı CEDAW'dır. İstanbul Sözleşmesinin giriş kısmında referans alınan Avrupa Konseyi Tavsiye Kararı CM/Rec(2007)17 neredeyse tamamen CEDAW üzerine kurulmuştur. Dini ve kültürel değerlerin köklerinin kazınması hedefi bu raporda yer almıştır.

2. Avrupa Konseyi Geleneksel İslam veya Hristiyan Ailesini Esas Almaz ve Korumaya Değer Görmez

İngilizce'de geleneksel aile kurumu **Family** kelimesiyle tanımlanır. **Domestic** ise family'den çok daha geniş kapsamlıdır ve aynı evde yaşayan bütün insan ve canlıları içerir. Hane halkı anlamındadır. Hane halkı içine standart İslam veya Hristiyan ailesi de, LGBTQ+ yelpazesindeki her hangi bir insan grubu da girebilir. İstanbul Sözleşmesinin orijinal metninde geleneksel aileyi temsil eden family kelimesi sadece 4 yerde geçmiştir. Buna karşılık her türlü sapkın birlikteliği veya gayri meşru ilişkiyi de kapsayan domestic kelimesi metin içlerinde tam 25 yerde kullanılmıştır. Maalesef bunların hepsi Türkçe'ye tercüme edilirken aile olarak yazılmıştır. Halbuki hane içi veya ev içi şeklinde belirtilmeleri gerekirdi. Aynı şekilde, her hangi bir cinsiyet veya nikah birlikteliğini tanımlamayan **partnerlik** ilişkisi de, 5 yerde kullanılarak aile yaşantısına eşdeğer görülmüştür. Her hangi bir dini kaygısı olmayan Avrupa Konseyinin, çarpık ve sapkın toplumsal bakışı, bizdeki geleneksel aile yapısını yetersiz saymaktadır. Bu sözleşme ile Türkiye'de her türlü birlikteliği aile ile eşit değerde görmek zorunda bırakılmıştır. Haklar ve özgürlükler açısından sapkınlara sınırsız bir alan verilmiştir. Türkiye, İstanbul Sözleşmesini imzalayarak, aile kurumunun izzet ve şerefini, sapkın ve seviyesiz gayri meşru birlikteliklerin çukuruna düşürmüştür.

3. İstanbul Sözleşmesi Kadın ve Erkeklerin Toplumsal Rollerini Yok Etmeye Odaklıdır

Sözleşmenin giriş kısmında aşağıdaki ifadeler bulunuyor:

"Kadına karşı şiddetin, kadınlarla erkekler arasında tarihten gelen eşit olmayan güç ilişkilerinin bir tezahürü olduğunu ve bu eşit olmayan güç ilişkilerinin, erkeklerin kadınlara üstünlüğüne, kadınlara karşı ayrımcılık yapmalarına ve kadınların tam anlamıyla ilerlemelerinin engellenmesine yol açtığının bilincinde olarak;

Kadına karşı şiddetin yapısal özelliğinin toplumsal cinsiyete dayandığını ve kadına karşı şiddetin, kadınların erkeklere nazaran daha ast bir konuma zorlandıkları en önemli sosyal mekanizmalardan biri olduğunun bilincinde olarak;

Kadınların ve genç kızların aile içi şiddet, cinsel taciz, ırza geçme, zorla evlendirme, sözde "namus"

adına işlenen suçlara ve kadınların ve genç kızların insan haklarının ciddi bir biçimde ihlalini oluşturan ve kadınlarla erkekler arasında eşitliğin sağlanmasının önünde büyük bir engel olan kadın sünneti gibi ciddi şiddet türlerine sıklıkla maruz kaldığının çok büyük bir kaygıyla bilincinde olarak;"

Kadınların uğradıkları haksızlıkların kaynağı olarak dini ve geleneksel yapı gösterilmiş, aslında bunlara da uymayan yaklaşımların ayıklanıp temizlenmesi gerekirken toptan inkar yoluna gidilerek bütün değerler düşman ilan edilmiş ve "**sözde namus**" adıyla aşağılanmıştır. Namus adına işlene cinayetleri hoş görmek mümkün olmamakla beraber, kişileri cinayet işlemeye götüren yozlaşmaları da yok saymamak gerekir. Esas olan cinayet nedenlerini ortadan kaldırmak ve her şeye rağmen haksız bir cinayet işlendiğinde ise en ağır cezayı, yani idam kararını verebilmek olmalıdır. Oysa, idam cezası Avrupa Konseyinin İnsan Hakları Sözleşmesine ek 7. protokolün 5. maddesinde kesin olarak yasaklanmıştır. Kadın sünneti ise İslam'da yeri olmayan, özellikle bazı Afrika ülkelerinde geleneksel olarak devam eden bir uygulamadır. Sanki dinin emri ve yaygın bir alışkanlıkmiş gibi gösterilmesi de kasıtlıdır.

İstanbul Sözleşmesi kadın ve erkek rollerinden arındırılmış cinsiyetsiz nötr bir topluluk yaşantısını dayatmaktadır. Kadın ve erkeklerin doğuştan gelen fitri yapılarına uygun eğitim ve yönlendirmeyi kabul etmemekte ve kökünü kazımaya yemin ettirmektedir. Erkeğin hanımı ve ailesi üzerindeki **kavvam** sıfatıyla idareci yetkisi ve hakları, yani **Aile Reisiği** kesin olarak yok sayılmıştır.

İstanbul Sözleşmesi, üye ülkelerdeki kadınlara ve LGBT bireylerine şiddeti önleme adı altında, toplumsal yapıyı değiştirmeye ve dönüştürmeye, geçmişten gelen din ve diğer kültürel değerleri yok etmeye kararlıdır. Kadına şiddet konusu toplumsal dönüşümü meşrulaştırmak için bahaneden başka bir şey değildir.

4. Kadına Karşı Şiddet Tanımı Olağan Üstü Geniş ve Suistimale Açıktır

Sözleşmenin 3.Madde a fıkrası: "*“kadına karşı şiddetten”, kadınlara karşı bir insan hakları ihlali ve ayrımcılık anlaşılacak ve bu terim, ister kamu ister özel yaşamda meydana gelsinler, söz konusu eylemlerde bulunma tehdidi, zorlama veya özgürlüğün rastgele bir biçimde kısıtlanması da dahil olmak üzere, kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zarar ve acı verilmesi sonucunu doğuracak toplumsal cinsiyete dayalı tüm şiddet eylemleri olarak anlaşılacaktır;*"

Bu kapsam içine istenirse erkeğin bütün söz ve fiilleri alınabilir. Evli bir erkeğin eşiyle birlikte olmak istemesi, aile bütçesini idareli kullanması için uyarması, çalışacağı işler hakkında veya çalışmak istemesi hakkında görüş bildirmesi, eşinin ve çocuklarının kılık kıyafetleri hakkında yorum yapması, bazı taleplerini uygun bulmaması, evden dışarıya giriş-çıkış saatlerini düzenlemesi vb. birlikte yaşanabilecek her türlü diyalogdan bir şiddet konusu çıkarılabilir. Kadınların böyle bir beyanı olduğu takdirde, doğruluğu ve delili sorgulanmaksızın kolluk kuvvetlerinin müdahale etmesi emredilmiştir. Fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik konuların dışında kalan bir aile hayatı zaten yoktur. Erkeklerin elleri, ayakları, dilleri ve cüzdanları bağlanmış ve esir alınarak beraber yaşadıkları kadınların insafına terk edilmiştir.

5. Aile İçi Şiddet Kapsamı Alabildiğine Geniş ve Belirsiz Sınırlarla Tanımlanmıştır

Sözleşmenin 3.Madde b fıkrası: "*“aile içi şiddet”, eylemi gerçekleştiren, mağdurla aynı ikametgahı paylaşmakta olsun veya olmasın veya daha önce paylaşmış olsun veya olmasın, aile içinde veya aile biriminde veya mevcut veya daha önceki eşler veya birlikte yaşayan bireyler arasında meydana gelen fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik şiddet eylemleri olarak anlaşılacaktır;*"

Hem aile içi şiddet diye tanımlanıyor, hem de birlikte yaşayıp yaşamadığı, eski karı-koca veya partner olup olmadığı fark etmez deniliyor. Aile kurumuna bakışın çarpıklığı ve düşmanlığı belli ediliyor. Zaten family değil domestic kelimesi kullanıldığını yukarıda izah etmişim. Bu çarpık tanıma göre ayrılmış eski karı kocaların gerçek veya iftira beyanları ile sapkın LGBT ilişkileri veya metres yaşantılarının sorunları normal aile içi şiddet kapsamına giriyor. Mesela kadın pazarlayan birisinin sermayesi olan kadınlara tartışması ile, geceyi dışarıda geçiren 16 yaşındaki bir kızın babasıyla yaşadığı tartışma aynı değerle "aile içi şiddet", "kadına karşı şiddet" kapsamında ele alınıyor. Milletimize dayatılan sefih aile ve sosyal yaşantı düzeyi işte budur.

6. İstanbul Sözleşmesi Pedofiliye Kapı Aralıyor

Sözleşmenin 3.Madde f fıkrası: *"“kadın” terimi, 18 yaşından küçük kızları da kapsayacaktır."*

İstanbul Sözleşmesine göre kadınlar için bebeklik, çocukluk ve gençlik çağı diye bir şey yoktur! Doğumla birlikte kadın sayılır ve ona göre değerlendirilirler. Bu sapkın bakışın iki temel nedeni vardır:

İlki, LGBTQ+ içinde yer alan pedofiliye destek çıkmak içindir. Çocuk ve gençlerin de kadın olarak görülmesi onlara kadın gibi yaklaşmanın bir adımıdır. Zaten Avrupa Konseyinin Lanzarote Sözleşmesi de çocuk pornografisini ve erken yaşta cinsel deneyimi kolaylayan bir yapıda kurulmuştur. Pedofili sapkınlığının da normal bir cinsel yönelim içinde görülmesi için dünya çapında kampanyalar yürütülmektedir.

İkinci nedeni ise, kız çocuklarına kadın denilerek, onları da ebeveynlerinin kontrol ve yönlendirmesinden kurtarmaktır. Özellikle babalara karşı alınmış bir tedbirdir. Kız çocuğunun babası kıyafetine, kimlerle gezeceğine, 15-16 yaşından itibaren cinsel beraberlikler kurabilmesine karışamayacaktır. Yaptığı her eylem ve müdahale, kadına karşı şiddet ve aile içi şiddet tanımlamasıyla adli takibe uğrayacaktır. Tek gereken şey, bir şahidin görerek ihbar etmesi veya mağdur olduğunu iddia eden kızın şikayette bulunmasıdır. Sadece babalar değil, kız çocuklarının iletişimde bulunduğu bütün aile erkekleri, öğretmen veya esnaf gibi görevliler de kadına karşı şiddet zanlısı olma riski altındadır. Nitekim haklı veya haksız bu tür olay haberleri gündeme sıkça gelmektedir.

7. Kadın-Erkek Eşitliği İlkesi Fiilen Kadınların Lehine Ayrımcılığa Dönmüştür

Sözleşmenin 4.Madde 2. fıkrası: *"Taraflar, kadınlara karşı her türlü ayrımcılığı kınayacak ve ayrımcılığı önlemek üzere, özellikle aşağıdakiler dahil olmak üzere, gerekli yasal ve diğer tedbirleri alacaklardır: ulusal anayasalarında veya ilgili diğer mevzuata kadın erkek eşitliği ilkesini dahil edecek ve bu ilkenin uygulamada gerçekleştirilmesini temin edeceklerdir;"*

Bütün yasal yapının ayarları bozulmuş ve **kadının beyanı** her türlü adli işlem için tek başına yeterli görülmüştür. Türk Ceza Kanunu 2004 yılında kadın beyanı ile işlem yapacak şekilde güncellendi. Boşanmış kadın fiilen çalışıyor veya birisiyle evlilik hayatı yaşıyor olsa bile, sadece beyanda bulunarak 1988 de güncellenen Türk Medeni Kanunu sayesinde, süresiz nafaka almaya devam edebilir. Velayeti elinde bulunduran kadın beyanını iftira ile vererek, çocuğun babası tarafından görülmesini engelleyebilir. Velayeti kötü kullandığı halde, aksine beyanda bulunarak cezai işleminden korunabilir. Boşanırken ziynet altınlarını götürdüğü halde, beyanda bulunarak hiç almamış gibi yeniden alabilir. Hiç bir şiddet veya tehdit olmadığı halde, 6284 sayılı kanun sayesinde basit bir iftira beyanı ile kocasını sahipsiz bir hayvan gibi aylarca sokağa atabilir. Zaten Aile Mahkemelerinin çoğunun Hakimisi de kadınlardan olmuştur. Duruşmalara 5-0 önde başlar. Allah'tan korkmadan sıraladığı iftiralar sonucu kıvranan, mahkemelerde konuşmasına bile doğru dürüst izin verilmeyen, ifade ve delilleri görmezden gelinen erkeğin acı çekmesini zevkle izler. Hele boşandığı eski kocası yeni bir evlilik yapmış ve mutlu olmuşsa, o yuvayı da yıkmak için elinden geleni ardına bırakmaz. Çocuklarını silah olarak kullanır.

Nafaka arttırım davalarını her yıl tekrarlar. Eski kocası %95 bedensel veya görme engelli, yatağa mahkum ağır hasta bile olsa nafakasını almaya devam eder. Yeni eş olan kadının ve çocuklarının rızkindan zehir zikkim edilerek verilen nafaka paralarını afiyetle yemeye devam eder.

T.C. Anayasası Madde 10 - “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. **(Ek cümle: 7/5/2010-5982/1 md.) Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz.**”

2010 Yılında eklenen son cümle ile kadınların lehine cinsiyetçi ayrımcılıkların, eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanması önlenmek istenmiştir. Anayasada böyle yazılması, hayatın olağan akışına ve mağdur edilen erkeklerin hislerine engel olamaz. Cinsiyet ayrımcılığı ve adaletsizlik yapıldığı gerçeğini değiştirmez. İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı kanunun çıkmasından hemen önce yapılan bu düzenleme, bir zincirin halkası gibi üst akıl tarafından hazırlanmış, sistematik ve sonuçları hesaplanmış bir çalışma olduğunu göstermektedir. FETÖ ve benzeri yapılanmaların parmak izleri bu çalışmaların her aşamasında göze çarpmaktadır.

8. İstanbul Sözleşmesi Cinsel Yönelim Tanımlamasıyla Bütün LGBTQ+ Sapkınlıklarını Korumaya Almış, Aile Haklarının Verilmesini Sağlamıştır

“Madde 4 - Temel haklar, eşitlik ve ayrımcılık yapılmaması. 3) Taraflar bu Sözleşme hükümlerinin, özellikle de mağdurların haklarını korumaya yönelik tedbirlerin, **cinsiyet, toplumsal cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasi veya başka tür görüş, ulusal veya sosyal köken, bir ulusal azınlıkla bağlantılı olma, mülk, doğum, cinsel yönelim, toplumsal cinsiyet kimliği, sağlık durumu, engellilik, medeni hal, göçmen veya mülteci statüsü veya başka bir statü gibi, herhangi bir temele dayalı olarak ayrımcılık yapılmaksızın uygulanmasını temin edeceklerdir.**”

“3) The implementation of the provisions of this Convention by the Parties, in particular measures to protect the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as **sex, gender, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth, sexual orientation, gender identity, age, state of health, disability, marital status, migrant or refugee status, or other status.**”

Yukarıda Türkçesi verilen bu maddenin orjinal metnini de ekledim. Aynı kelimeleri de ortak bir renkle belirttim. Bu sözleşmenin amacı sadece cinsiyetler arası ayrımcılığı ve şiddeti önlemek olmuş olsaydı, ilk başta verilen Cinsiyet/Sex tanımlaması yeterli olurdu. Ama bu yetmez denilerek aynı cümle içinde 2 defa toplumsal cinsiyet/gender ifadesi kullanılmış. Ayrıca LGBTQ+ sapkınlıklarının da toplumun temel yapısı olan aile haklarının tamamına eşit şartlarda sahip olması için, cinsel yönelim/sexual orientation tanımıyla girmeleri sağlanmış.

Sorun sadece insanların şiddetten korunmak istenmesi olsaydı, bu kadar ayrıntıya zaten gerek yoktu! Türk Ceza Kanunu bütün insanlara karşı işlenen suçlara yönelik cezai hükümler içeriyor. Aşağıdaki hükümler 5237 sayılı **Türk Ceza Kanunu** içinde yer alıyor. Aile üyelerine veya birlikte yaşanan kişilere yönelik kötü davranışlara verilecek cezaları tayin ediyor. Zaten burada LGBTQ+ bireylerine yönelik bir ayrımcılık veya suç görmezden gelme gibi bir durum da söz konusu değil.

“Kötü muamele

Madde 232- (1) Aynı konutta birlikte yaşadığı kişilerden birine karşı kötü muamelede bulunan kimse, iki aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) İdaresi altında bulunan veya büyütme, okutmak, bakmak, muhafaza etmek veya bir meslek veya sanat öğretmekle yükümlü olduğu kişi üzerinde, sahibi bulunduğu terbiye hakkından doğan disiplin

yetkisini kötüye kullanan kişiye, bir yıla kadar hapis cezası verilir.

Aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüğün ihlali

Madde 233- (1) Aile hukukundan doğan bakım, eğitim veya destek olma yükümlülüğünü yerine getirmeyen kişi, şikayet üzerine, bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Hamile olduğunu bildiği eşini veya sürekli birlikte yaşadığı ve kendisinden gebe kalmış bulunduğunu bildiği evli olmayan bir kadını çaresiz durumda terk eden kimseye, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası verilir.

(3) Velayet hakları kaldırılmış olsa da, itiyadi sarhoşluk, uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin kullanılması ya da onur kırıcı tavır ve hareketlerin sonucu maddi ve manevi özen noksanlığı nedeniyle çocuklarının ahlak, güvenlik ve sağlığını ağır şekilde tehlikeye sokan ana veya baba, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

Ayrıca her hangi bir suç işlendiği halde bildirimde bulunmayanlara yönelik ceza maddelerinde mağdur edilen kişilerin küçük yaşta olması veya hamile olduğu için kendini korumaktan aciz bulunması gibi hallerde suçlu gizleyenlere yönelik cezalar daha da arttırılıyor:

“**Suçlu bildirmeme** Madde 278- (3) Mağdurun **onbeş** yaşını bitirmemiş bir çocuk, bedensel veya ruhsal bakımdan engelli olan ya da **hamileliği** nedeniyle kendisini savunamayacak durumda bulunan kimse olması halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza, yarı oranında artırılır.”

Peki durum böyle iken, cinsel yönelim ve toplumsal cinsiyet kimliği ile tercih hakkını kullanan bireyler neden ısrarla maddeler arasına ekleniyor?

Çünkü bu sözleşmenin Avrupa Konseyinin ilk sözleşmeleri içinde yer alan “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi”ne giriş kısmında yapılan atıflarla bağlanması sağlanmış ve sayılan haklardan yararlanmak için kişilerin biyolojik cinsiyeti, toplumsal cinsiyeti veya cinsel yönelimi gibi nedenlerle hiç bir kısıtlama yapılamayacağı kayda alınmıştır. Bu durumda kadınlar ve erkekler arasında eşcinsel evlilikler, eşcinsel çiftlerde evlat edinme, eşcinsel kimliğiyle öğretmen, asker, polis, hakim, savcı veya imam olarak çalışabilme hakları hiç bir toplumsal değer dikkate alınmadan verilmek zorunda kalınacaktır. Nitekim Avrupa da bu haklar yıllar öncesinde uygulanmaya başlamıştır.

Türkiye açısından bakıldığında, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu evlenme ehliyeti maddesinde kadın ve erkeklerin yaş kısıtları gösterilmiştir. Ancak ilginç bir şekilde sadece kadın ile erkeğin evlenebileceğine dair özel bir ifade konulmamıştır. Bakınız:

“A. Ehliyetin koşulları

I. **Yaş** Madde 124- Erkek veya kadın onyediyi yaşını doldurmadıkça evlenemez. Ancak, hâkim olağanüstü durumlarda ve pek önemli bir sebeple onaltı yaşını doldurmuş olan erkek veya kadının evlenmesine izin verebilir. Olanak buldukça karardan önce ana ve baba veya vasi dinlenir.”

Bu yorumda bulunduğum için acele edip şeytanın avukatlığı ile suçlayanların, aynı kanunda evlenemeyecek kişilerin belirtildiği maddelere de bakmalarını istiyorum:

“B. Evlenme engelleri

I. Hısımlık

Madde 129- Aşağıdaki kimseler arasında evlenme yasaktır:

1. Üstsoy ile altsoy arasında; kardeşler arasında; amca, dayı, hala ve teyze ile yeğenleri arasında,
2. Kayın hısımlığı meydana getirmiş olan evlilik sona ermiş olsa bile, eşlerden biri ile diğerinin üstsoyu veya altsoyu arasında,
3. Evlât edinen ile evlâtlığın veya bunlardan biri ile diğerinin altsoyu ve eşi arasında.

II. Önceki evlilik

1. Sona erdiğinin ispatı a. Genel olarak

Madde 130- Yeniden evlenmek isteyen kimse, önceki evliliğinin sona ermiş olduğunu ispat etmek zorundadır.

b. Gaiplik durumunda

Madde 131- Gaipliğine karar verilen kişinin eşi, mahkemece evliliğin feshine karar verilmedikçe yeniden evlenemez. Kaybolanın eşi evliliğin feshini, gaiplik başvurusuyla birlikte veya ayrıca açacağı bir dava ile isteyebilir. Ayrı bir dava ile evliliğin feshi, davacının yerleşim yeri mahkemesinden istenir.

2. Kadın için bekleme süresi

Madde 132- Evlilik sona ermişse, kadın, evliliğin sona ermesinden başlayarak üçyüz gün geçmedikçe evlenemez. Doğurmakla süre biter. Kadının önceki evliliğinden gebe olmadığına anlaşılması veya evliliği sona eren eşlerin yeniden birbiriyle evlenmek istemeleri hâllerinde mahkeme bu süreyi kaldırır.

III. Akıl hastalığı

Madde 133- Akıl hastaları, evlenmelerinde tıbbî sakınca bulunmadığı resmî sağlık kurulu raporuyla anlaşılmadıkça evlenemezler.”

Bilişim dünyasında yazılım açıkları için kullanılan “bug” terimi buraya tam uyuyor. Aslında yaşları uygun ise, şuurları yerindeyse, üstsoy-altsoy ve hısımlık yakınlığı yoksa, boşanması tamamlanmamış bir evlilikleri yoksa, akıl sağlıkları yerindeyse ve kadınlarda boşanma sonrası 300 gün geçmişse, kadınların kadınlarla, erkeklerin erkeklerle evlenmelerinde buraya kadar yasal bir engel görülüyor!

Şükürler olsun ki, evlenme başvurusu ve törenini tanımlayan bir sonraki 134. Madde içinde **“Birbiriyle evlenecek erkek ve kadın, içlerinden birinin oturduğu yer evlendirme memurluğuna birlikte başvururlar.”** şeklinde tevil edilemez bir hüküm var! Yasal zeminin eşcinsel evliliğe karşı geriye kalan son kalesi budur! Ne yazık ki onun da temeli sağlam değil! Çünkü Anayasamızın 90. maddesine göre : **“Usulüne göre yürürlüğe konulmuş Milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır.”** Yani TMK 134. maddesi İnsan Hakları Sözleşmesi (madde 14) ve İstanbul Sözleşmesi ile çeliştiğinden etkisi yok hükmündedir. Başvuru halinde TBMM tarafından düzeltilmesi veya Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesi gündeme gelebilir.

9. İstanbul Sözleşmesi Eğitim Sistemimizi Temelden Bozarak Milli Olmayan ETCEP Uygulamalarına Zorlamaktadır

“Madde 6 - Toplumsal cinsiyet konusunda hassasiyet gerektiren politikalar : Taraflar bu Sözleşmenin uygulanmasına ve sözleşme hükümlerinin etkilerinin değerlendirilmesine bir toplumsal cinsiyet bakışı katacak ve kadınlarla erkekler arasında eşitliğe ve kadınların güçlendirilmesine ilişkin politikalarını yaygınlaştıracak ve etkili bir biçimde uygulayacaklardır.”

“Madde 14 - Eğitim : 1 Taraflar, yerine göre, tüm eğitim seviyelerinde resmi müfredata, kadın erkek eşitliği, toplumsal klişelerden arındırılmış toplumsal cinsiyet rolleri, karşılıklı saygı, kişisel ilişkilerde çatışmaların şiddete başvurmadan çözüme kavuşturulması, kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet ve kişilik bütünlüğüne saygı gibi konuların, öğrencilerin zaman içinde değişen öğrenme kapasitelerine uyarlanmış bir biçimde dahil edilmesi için gerekli tedbirleri alacaklardır.”

Bu sözleşme fitri ve biyolojik cinsiyet farklılığını reddeden toplumsal cinsiyet eşitliği tavır ve düşüncelerinin toplumda yayılması ve kabul görmesi için gereken her şeyin yapılmasını emrediyor. Toplumunu dönüştürmenin en etkili ve kolay yolu eğitim olduğu için zaten sorunlu olan müfredatımıza

ETCEP (Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Projesi) zihniyeti, yani cinsiyetsiz okullar mantığı çoktan sokulmuş ve nesilleri zehirlemeye başlamıştır. Bununla beraber memur ve işçi olarak çalışanlarında zorunlu katılımlarının sağlandığı Toplumsal Cinsiyet Eşitliği eğitimleri yurt çapında yayılmıştır. TBMM’de kurulan KEFEK (Kadın ve Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu) bu işin öncülüğüne soyunmuş, tüm bakanlıklarda KEFE birimlerinin kurulması ve faaliyet göstermesi sağlanmıştır. Bu projenin sahipleri Sayın Emine ERDOĞAN’ın demeçlerini de etkilemiş ve onun ağzından **“Çocuklarımızı engel, cinsiyet, ırk, etnik köken gibi farklılıklara karşı nötr kalacak şekilde yetiştirelim.”** Şeklinde talihsiz ve tehlikeli ifadelerin çıkmasına neden olmuşlardır.

10. İstanbul Sözleşmesi Devleti Feminist ve Sapkın LGBTQ+ Dernekleri İle Birlikte Çalışmaya ve Desteklemeye Mecbur Kılıyor

“Madde 9 - Sivil Toplum Kuruluşları ve sivil toplum : Taraflar kadınlara karşı şiddet uygulanmasıyla mücadelede aktif bir rol oynayan sivil toplum kuruluşlarının çalışmalarını her düzeyde takdir ve teşvik edecek ve destekleyecek ve bu kuruluşlarla etkili bir işbirliği gerçekleştirecektir.”

Yani, devletimiz mor veya yeşil fark etmeksizin; bütün feministlere, sapkın LGBTQ+ dernek ve örgütlerine maddi/manevi sahip çıkmak, faaliyetlerini desteklemek, daha çok çalışmalarını teşvik etmek zorundadır. Bu yüzden, Sözleşme imzalandığından günümüze kadar onlarca sapkın STK’nın resmen açılmasına, Ramazan ayında bile sapkın gösteriler yaparak, edep ve imanımın paylaşmama müsaade etmediği pankartlar sallamalarına, dini ve milli değerlerimize küfürler etmelerine izin verilebilmiştir.

11. İstanbul Sözleşmesinin Derdi Kadınları Korumak Değil Topluları Formatlamaktır

*“Madde 12 - Genel yükümlülükler: 1- Taraflar kadınların daha aşağı düzeyde olduğu düşüncesine veya kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların **kökünün kazınması** amacıyla kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesine yardımcı olacak tedbirleri alacaklardır.”*

*“1- Parties shall take the necessary measures to promote changes in the social and cultural patterns of behaviour of women and men with a view to **eradicating** prejudices, customs, traditions and all other practices which are based on the idea of the inferiority of women or on stereotyped roles for women and men.”*

Orijinal metinde geçen eradicate kelimesi kökünü kurutmak, kökünü kazımak yani tamamen yok etmek anlamında kullanılıyor. Önyargılar, gelenekler, töreler, ve diğer uygulamalar denilerek açıktan ifade etmeye çekindikleri dini değerler ve hükümler de kapsam içine alınıyor. Zaten geleneklerin ve törelerin önemli bir kısmı da dini değerlere dayandığı için her şekilde yok edilmeleri isteniyor. Bu tavır sosyal sorunları gidermek değil, sosyal yapıyı değiştirmek, maziyle ve maziden gelen değerlerle ilişkisini kopartmaktır. Toplumun formatlanarak cinsiyetsiz, geleneksiz, ahlak ve namus gibi değerlerden sıyrılmış, şuursuz yığınlar haline gelmesi isteniyor.

“Madde 42 - Sözde “namus” adına işlenen suçlar da dahil olmak üzere, işlenen suçlar için gerekçelerin kabul edilmemesi 1 Taraflar bu Sözleşme kapsamında kalan şiddet eylemlerinin gerçekleştirilmesinden sonra başlatılan ceza davalarında kültür, töre, din, gelenek veya sözde “namus”un gerekçe olarak öne sürülmesinin önlenmesini temin etmek üzere, gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.”

Uğruna canımızı verdiğimiz, kurtuluş savaşını başlattığımız, Vatan gibi kutsal namus duygularımızla **“sözde namus”** denilerek alay edilmiştir. Münferit bazı olayların üzerinden, bütün toplumu ve ahlaki değerlerimizi töhmet altına alan, yaftalayan, kökü kazınacak tavırlar arasında gösteren bir hoyratlık

vardır.

12. İstanbul Sözleşmesine Göre Ebeveynler Çocukların Cinsel Yönelimlerini Engelleyemez

*“Bölüm IV - **Koruma ve destek** / Madde 18 - Genel yükümlülükler / 3- Taraflar bu bölüm uyarınca alınan tedbirlerin: / Çocuk mağdurlar dahil, hassas konumdaki insanların spesifik ihtiyaçlarına dönük olmasını ve **bu imkanların mağdurlara sağlanmasını temin edeceklerdir.**”*

*“Madde 23 - **Barınaklar** / Taraflar mağdurlara, ve özellikle kadın ve çocuklara, kalacak güvenli yer sağlamak üzere uygun, yeterli sayıda kolayca erişilebilir barınaklar oluşturmak ve mağdurların yardımına proaktif bir biçimde koşmak üzere gerekli yasal ve diğer tedbirleri alacaklardır.”*

*“Madde 31 - **Velayet altına alma, ziyaret hakları ve emniyet** / 1-Taraflar çocukların velayetinin ve ziyaret haklarının belirlenmesinde, bu Sözleşme kapsamındaki şiddet olaylarının göz önüne alınmasını temin edecek gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır. 2-Taraflar herhangi bir ziyaret hakkı veya velayet hakkının kullanılmasının mağduru veya çocukların haklarını veya emniyetini tehlikeye düşürmemesini sağlayacak gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır.”*

İstanbul Sözleşmesine göre, reşit olmayan bir çocuk şayet cinsel kimliğini değiştirmeye kalkarsa, ebeveyninin yapabileceği bir şey yoktur. Artık onlar da birer mağdur kabul edilerek, gereken her şey yapılır. Ebeveyninden alınarak başka birilerinin koruyucu aile ortamına veya devlet yurtlarına konulmaları sağlanır. Velayetleri ve görüşme izinleri buna göre düzenlenir. Onların yaptırmak istemediği tıbbi ameliyat ve diğer ilaç uygulamalarını devlet yaptırır.

SONUÇ

6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu 18. Maddesinde Tacir (tüccar, ticaret yapan) tarifi yapılırken *“Her **tacirin**, ticaretine ait bütün faaliyetlerinde **basiretli bir iş adamı** gibi hareket etmesi gerekir.” ifadesi yer alır.* Yani tacirlerden işlerinde basiretli davranmaları beklenir. İşte biz vatandaşların da basiretli olması, devlet tarafından imzalanırsa bile kötü etkileri ortaya çıkan İstanbul, CEDAW ve Fulbright gibi sözleşmelere karşı uyanık ve hassas yaklaşması gerekir. Nitekim, koca sözleşmenin hiç tartışılmadan 15-20 dakika içinde TBMM de onaylandığını, onay için el kaldıran Vekillerin çoğunun okumadığını ve içeriğini bilmediğini, halen savunanların ve hatta karşı çıkanların bile okumamış olabileceğini görüyoruz.

İnsan oğlu/kızı hatalarla maluldür. Hatadan dönmek de bir erdemdir. Beklediğimiz şey değişiklik teklifleriyle Milli ve Manevi yapımıza, mefkuremize uydurulması imkansız derecede zor ve uzun sürecek olan bu sözleşmenin feshedilmesidir. Bu sözleşmeye dayalı olarak çıkarılan 6284 sayılı kanunun ıslah edilmesi, aile ve erkek düşmanı uygulamalara dayanak olmaktan çıkarılmasıdır. TCK içinde sadece beyanla verilecek olan cezaların kaldırılması gerçek delil ve ispatın esas olmasıdır. TMK içinde evlenme ile ilgili şartların toplum gerçeklerine uygun şekilde düzeltilmesi, süresiz nafaka yükümlülüğünün kaldırılması, çocuk velayetlerinin kültürümüzde olduğu gibi baba tarafında tutulması veya en azında eşit velayet sistemi getirilerek çocuk haczi ve ebeveyni yabancılaştırma sendromu (EYS) görüntülerinin önlenmesidir. Velayet şartlarını ihlal eden ebeveynin cezalandırılmasıdır. Erkeklerin kendi namus ve haysiyetlerini beş paralık eden, aldatma fiilini işleyen kadınlara nafaka ödemeye mahkum edilmesinin, çocukların ahlaksız bir hayat süren anne veya babaların yanında zarar görmesinin önlenmesidir. İşkence haline dönüşen boşanma davalarının asıl kısmının hızla bitirilmesi ve alacak-verecek ve velayet gibi sürtüşmelerin ayrı davalar şeklinde sürdürülmesidir. Yasal bir bağı kalmayan çiftlerin nafaka ve velayet sorunlarıyla tartışma ortamına girmelerinin önlenmesidir. Milli Eğitime çoktan sirayet eden ETCEP hastalıklı projelerinin ve ateist bakış açısının müfredatımızdan temizlenmesidir. Diyanet İşleri Başkanlığının özel projeler üreterek halkımıza İslam'da kadın, erkek ve çocuk haklarını anlatmasıdır.

Sevgili Peygamberimizin s.a.s. örnek aile yaşantısının, karı-koca ilişkisinin, dini ve milli eğitim içinde verilmesidir. Edep, adap, usul, erkan, adab-ı muaşeret derslerinin çocuklarımıza verilmesidir. Evlenecek çiftlere İslamda evlilik yaşantısının, cinsel hayatın, eşlerin karşılıklı hak ve sorumluluklarının zorunlu olarak anlatılmasıdır. Erkekler kavvam hak ve yetkilerinin geri verilmesi ancak sorumluluklarının da takip edilerek denetlenmesidir. Kadınların ne zulüm gören, ne de zulüm yaparsa yanına kalan hallerden korunmasıdır. Kanunlarımızı ve toplumumuzu kötü etkileyen ve bağlayıcı özelliği olan Fulbright, CEDAW ve Lanzarote gibi sözleşmelerin de iptali ve yasalarımızdaki izlerinin silinmesidir.

Hiç bir inanç ve meşru düşünce sistemi insanlara haksız yere eziyet etmeyi, can almayı meşru görmez. Kadınlara yönelik artan şiddetin kaynağında boşanma davalarının uzunluğu, haksız adli uygulama ve kararları, nafaka sorunları, çocukların intikam aracı olarak kullanılması, sadakatsiz zinakar eşlere her hangi bir ceza verilmeyişi, daralan iş piyasası ve işsizlik, hızla yükselen alkol alışkanlığı gibi pek çok neden vardır. Bunların tek tek ele alınıp düzeltilmeden, sırf sözleşme ve yasalara dayalı olarak aileleri parçalayarak, erkekleri sokak hayvanlarından değersiz ve potansiyel caniler gibi gösterilerek cinayet gibi elim olayların önlenmesi mümkün değildir. Mümkün olmadığını 2011 yılından beri katlanarak artan kadın cinayet sayıları gösteriyor. Sorunların asıl kaynağını görebilmemiz, yanlış sözleşme ve kanunları düzeltmeliyiz. Zinayı yeniden suç kabul etmeden, sapık ve katillere karşı idam cezasını getirmeden önce, daha kaç kişinin ölmesi, kaç yuvanın yıkılması gerekiyor?

Süresiz nafaka hükmü Türk Medeni Kanunu içine 1988 yılında girmiştir. Basiretli birkaç siyasetçi ve yazar dışında kimse zararını öngörememiş, daha sonra toplumu ne kadar yaygın etkilediğini, cinayetlere ve yuvaların dağılmasına neden olduğunu tahmin edememiştir. Toplumsal olayların ve kanunların tıpkı hastalıklar gibi tepe noktasına çıkmadan önce bir kuluçka ve gelişim süreci vardır. Süresiz Nafaka sorunu bu sürecin tepe noktasına ulaşmıştır. Bugün evlilik yaşının giderek yükselmesinde, boşanma sayılarının hızla artmasında, kadınların nafaka kesilmesin diye giderek artan gayri meşru ilişki yaşama ve sigortasız çalışma sayılarında süresiz nafaka gerçeği doğrudan etkilidir. Artık, hemen her sülalede bir nafaka mağduru görülebilmektedir. Nafaka ile birlikte çocuk haczi ve EYS sorunları da tırmanmıştır. İstanbul Sözleşmesinin de kuluçka süresi sona ermiş, toplumun ateşini ve hastalığını hızla yükseltmeye başlamıştır. Son 6-7 yılda 6284 sayılı kanun nedeniyle evinden uzaklaştırılan erkek sayısının yaklaşık 2 milyonu bulunduğu söylenmektedir. Kadın cinayetlerinin de artan eğrisi bu gerçeği teyit etmektedir. Bu yüzden; İstanbul Sözleşmesi imzalanalı 8-9 yıl olmuş, bu zamana kadar neden gündeme böyle yoğun gelmedi diyenler haksızlık ediyorlar. Basit bir mikrop bile vücuda girdiğinde hemen hasta etmiyorken, sosyal olayların bu kadar hızlı gelişmesini beklemek işbilmezlik ve bilmezlikten gelmektir. Maalesef acı olan şudur ki, bu sözleşme ve kanunların yaptığı sosyal ve ahlaki tahribatin giderilmesi de uzun zaman ve çok yönlü çalışma gerektiren zorlu bir süreçtir.

Yüce Rabbimiz, İstanbul Sözleşmesi ve bağlı mevzuatının verdiği zararların neresinden dönersek kar olacağını bilmeyi, biz vatandaşlara ve yöneticilerimize kabul ettirsin. Olayları ve belgeleri ferasetle, ön yargısız, çok yönlü ve çevre etkileriyle beraber değerlendirmeyi nasip etsin.

Ya Rabbi, Senden başka hiçbir İlah yoktur. Seni her türlü eksiklikten tenzih ederiz. Bizler nefsimize zulmettik. Neslimizi ve dinimizi tehlikeye attık. Bizleri senin yolunda birleştir. Bize yardım et! Bizleri başışla! Sen her şeye Kadir'sin!

Amin...

Ercan ÖZÇELİK

Türkiye Aile Meclisi Başkan Yardımcısı